

2. Удосконаленні системи туристично-класифікаційного районування території України, особливо районів Карпат і Криму, та розроблення принципів визначення безпечних термінів проведення туристичних походів в різних географічних зонах держави.

3. Удосконаленні методики суддівства змагань по видах туризму і розрядних вимог по спортивному туризму.

4. Розробленні і вдосконаленні методів педагогічного і медичного контролю учасників туристичних походів, визначення їх функціональних станів на маршрутах, дозування навантажень і оздоровчого ефекту туристичних походів.

5. Розробленні контрольних нормативів загальної та спеціальної фізичної підготовленості учасників туристичних походів і рекомендацій по їх передпохідному та післяпохідному медичному контролю.

6. Удосконаленні змісту і методів маршрутних спостережень, які дозволять забезпечити не тільки внутрішні потреби військового туризму (визначення термінів проведення походів в умовах напруженого процесу навчально-бойової діяльності, біокліматичні умови здійснення походів, контроль функціонального стану учасників походу), але і участь військових туристичних груп, у вирішенні проблем народного господарства у віддалених районах в екстремальних умовах.

П'ятий напрямок – наукові основи організації та управління масовою туристичною роботою у військах. Враховуючи, що значення туризму в сучасному суспільстві підвищується, потрібна науково обґрунтована структура його організації та управління.

Реалізація визначених в статті проблем надасть можливість придати роботі з удосконалення армійського туризму системний характер і підняти це питання на новий якісний рівень.

СВІТОГЛЯДНО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ ТУРИСТИЧНИХ КАДРІВ

АНАТОЛІЙ РОЗДОРОЖНЮК

Вінницький обласний центр дитячого і юнацького туризму та екскурсій

На початку ХХІ сторіччя завершується формування нової філософії буття і розвитку людського суспільства. Технократія відходить у минуле змінюючись інформатизацією і гуманізацією цивілізованого світу. Новий світогляд все більше базується не на технічному прогресі, а на пріоритетності потреб людини. Це впливає і на сферу туризму, яка в цілому буде залежати більшою мірою від людського фактора, а не від технологій. Самі потреби людини здобувають нову якість – матеріальні цінності поступаються духовним, інтелектуальним. Не стільки матеріальне благополуччя, а комфорт самосприйняття в оточуючому світі складають суть існування і не колективного, а індивідуального.

Зрозуміло, що важливим елементом ділового і вільного проведення часу для людей стали поїздки з різною метою у різні напрямки. Туризм, подорожі, ділові переміщення стали звичним явищем для більшості населення світу і країни. Відомий постулат економічної теорії, що самі потреби викликають відповідну діяльність з їх задоволення, а попиту визначає пропозицію підтверджується практикою: виникають нові напрямки туристичного бізнесу. Створені спочатку для задоволення матеріальних потреб просторового переміщення людей - подорожі й туризм перетворилися в

самостійну потребу і з'явилися на новому рівні – не тільки як економічна мотивація, а як самостійна господарська діяльність.

Формування туристичної галузі підпорядковується глобальним тенденціям. В сучасному постіндустріальному суспільстві туристичний бізнес все більше набирає гуманітарної направленості. Взаємозв'язок і взаємообумовленість світоглядного і економічного аспектів туризму потребує нового підходу до організації і управління цією сферою. Адже це одночасно і стиль життя, зміст буття і важливий господарський комплекс. Все більше верств населення живе туризмом і за рахунок туризму. Це потрібно враховувати при підготовці спеціалістів галузі, а також в цілому в системі освіти і виховання. У сучасному світі, де знання стають пріоритетною цінністю виробничого процесу, саме освіта і підготовка спеціаліста в даній сфері допоможуть зробити туристичну галузь конкурентноспроможною, тобто затратно-ефективною з стійким розвитком.

Основними напрямками реформування професійної освіти в соціо-культурній, а також туристичній сфері можна назвати – розвиток у спеціаліста професійної компетентності, тобто можливості самостійно реалізувати професійні знання; компетентності соціальної, а саме здатності до взаємодії, співробітництва; компетентності індивідуальної, тобто здатності до самомотивації, безперервної освіти, вдосконалення.

Сучасна педагогіка і психологія взяли напрямок на особистісно - зорінтовану організацію навчального процесу. Саме “інноваційна освіта”, яка повинна прийти на зміну “підтримуючій”, може забезпечити підготовку особистості й професіонала, так як орієнтує людину на вибір альтернатив, будеться на принципі участі особистості в процесі прийняття важливих рішень на всіх рівнях.

У зв'язку з цим, інноваційні педагогічні технології – необхідна умова в підготовці висококваліфікованих туристичних кадрів. Професійна освіта кадрів для сфери туризму повинна зайняти своє достойне місце в стандартній системі навчальних закладів для того, щоб задовольнити підвищений попит на кваліфіковані кадри саме для цієї сфери економіки. Якщо ми зуміємо адаптувати професійну майстерність людських ресурсів до умов ринку, розвиток туризму в Україні повинен досягти світових стандартів якості та продуктивності.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бауман З. От паломника к туристу //Социологический журнал, - 1995, № 4; С.10-14.
2. Безносук В. Туризм і його місце в соціально-економічному розвитку України //Регіональна економіка, - 2001, - №1.- С.232-235.
3. Панарин А. Искушение глобализмом. – М.: ЭКСМО-Прес, 2002. – 416 с.

ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ ДЛЯ СПОРТИВНО-ОЗДОРОВЧОГО, ПРИГОДНИЦЬКОГО ТУРИЗМУ

ОЛЕКСІЙ СКИБЕНКО

Донецький інститут туристичного бізнесу

Самодіяльний туризм – це спорт для будь-якого віку. Одним з його головних завдань завжди була масовість. Але більшість туристів займалася спортивними походами, досягаючи високих розрядів у спорті. Система спортивного туризму, в якій